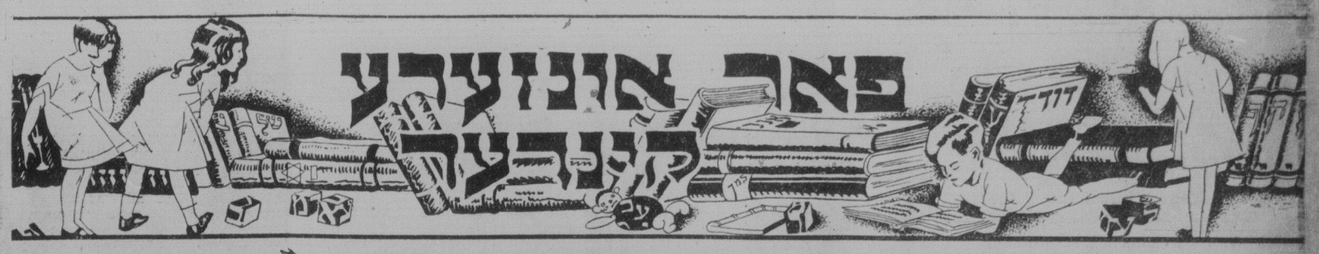

אנגעפירט פון א גרופּע לערער

א מאדנער אָרימאַן

פון א. ראבאי

אין רישקאן איז געווען א איד א רייכער און אויך זייער א קארגער. ניט ער און ניט אנדערע האבן הנאה געהאט פון זיין רייכקייט. האט מען אים אויסגעשריגן אז ער פיינט געהאט, און וואס מער מען האט אים פיינט געהאט איז ער מער רייכער געווארן, און וואס מער רייכער, אלץ גרעסער זיין קארגשאפט.

זיין קארגשאפט איז דערגאנגען אזוי ווייט, אז ער האט ניט נאר זיך ניט געוואלט אויסקוקן אויף פרעמדע אריר מעלייט, נאר ער האט אויך זיין אייגענ׳ פעם ברודער, אן ארימאן, ניט געוואלט ארויסלאזן אויף זיין שוועל.

דרייט זיך ארום איבערן שטאט דער ארימער ברודער און בעט א שטיקל ברויט און האט ניט קיין ארט, וואו אנצושפארן זיין קאפּ, און באדארף אר׳ בערענטקיט אין שטאטישן הקדש. און ווייט ארום אפּגעריבן און אפּגעשליפן, און דער רייכער ברודער קוקט זיך אויף אים ניט אום.

געקומען אין הקדש אריין, באטראכט זיך דער ארימער ברודער, וואס ער האט דא געטאן. אים ווערט זייער קאלעמיטנע אויף דער נשמה. נעמט ער ארויס א שטיקל לגאן פון איינעם פון די צעבראכענע פענסטער פון הקדש און קוילעט זיך.

דערווייל האבן רישקאנער מענשן אויפגעגעהיבן דעם רייכן ברודער און אים געגומען מינטערן און געגאסן אויף אים קאלט וואסער און נעטאן אנדערע זאכן, ביז מ׳האט אים צוריקגעבראכט צום לעבן. האט מען אים אפּגעפירט אהיים. אין אזוי ווי מ׳האט אים זייער פיינט געהאט, איז מען באלד צוריק ארויסגעגאנגען פון זיין שטוב, נעשאנקט אויף אים דאס מען, בשעתן האט דער מאדנער ארימאן אויף זיך אפּגעזוקט פאר דעם מען אים אנגעגעבן טיקייטן.

דער מאדנער ארימאן האט געגומען אויף זיך אפּגעזוקט פאר דעם מען אים מען ברודערס אומגערעכטיקייט. ער האט זיך אזוי נוחג געווען:

ווען ער פלעג ארויסקומען אין גאס האט ער זיך באמיט, אז אלע קינדער פון גאס זאלן אים באפאלן און ווי זאלן אים אן׳ז׳אל׳ן ווינן, ווען דער ארימער ברודער האט מיט זיך געגאנען — האט האט מען ניט געגאנען.

ווען ער פלעג ארויסקומען אין גאס האט ער זיך באמיט, אז אלע קינדער פון גאס זאלן אים באפאלן און ווי זאלן אים אן׳ז׳אל׳ן ווינן, ווען דער ארימער ברודער האט מיט זיך געגאנען — האט האט מען ניט געגאנען.

דער מאדנער ארימאן האט אויסגעלאזט אין הקדש אן אויפגעשריבן אויף א שטיק פּאפּיר: „ווער ווייסט אז מיין ברודער איז אין הקדש, ווי אויב ער איז אין הקדש, ווי אויב ער איז אין הקדש, ווי אויב